

adinsu omu o trimiseră pe ascunsu de la Golești la Pitești către numitul G. Olimbie. Acesta priimindă adresa se ocupă cu atâtu mai multă serioșitate pre câtu elu mai de demultu cugeta la acomplinirea unei asemenea fapte, și pâdea să găsească ocașione. Deci, privindă acêștă ocașione mai favorabilă de cât veri-care altu și incredințându-se de adevêrulă desertării capiloru de ôște a lui Tudorū și că aceștia dorêu totu-de-uă-dată și resbunare în contra lui, unelti uă statagemă disperată, care era pre atâtu mai cutezătoare pre câtu era de pericolôsă pentru elu ênsuși. Fôră dér' a mai pierde timpū, își și puse numai de câtu planulū în esecutare. A doua zi, 21 Maiu, luândū G. Olimbie 30 de călăreți aleși împreună cu alți 200 călăreți de rîndū le ordonă să-lū urmeze împărțiți în grupe depar-tate una de alta, ca la uă distanță de unū quartū de oră, și acêșta, ca să nu sosêșcă de uă dată cu multă lume și să deștepte bănuieli din partea lui Tudorū. Hôtărârea lui Olimpie era, sêu să prinđă pe Tudorū viiv, sêu să 'lu omóre, și în urmă să 'i tragă ôștea în partea sa și s'o încorporeze cu a lui Ipsilante.

Cei d'ânteu cālăreți plecară cu pasū iute spre Golești unde sosindū fură popriți, după regula ostășeșcă, de strejile lui Tudor : acesta ênsê vedêndu-i de departe și recunoscêndū pe Olimbie ordonă să le lase intrarea liberă. După ce dér intrară cālăreții cu Olimpie și gășiră pe Tudorū în kioschiulū celū de-